

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.848 van 7 maart 2000
in de zaak A. 85.968/VII-19.101.**

In zake : XXX,
verblijvende te B.,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat, van beweerde Birmaanse nationaliteit, op 6 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 november 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker op 14 juni 1999 ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 14 september 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat O. LIMPENS die, loco Advocaat A. DESWAEF verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Birmaanse nationaliteit, komt in België binnen op 16 september 1998 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Bengaals, met behulp van een tolk.

1.3. Op 9 november 1998 wordt aan verzoeker de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van dezelfde datum, betekend.

1.4. Op 9 juni 1999 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 november 1998 tot weigering van verblijf.

1.5. Deze beslissing wordt aan verzoeker betekend op 14 juni 1999.

1.6. Dit is de bestreden beslissing.

1.7. De motivering van deze beslissing luidt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 1 maart 1999 en 10 mei 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de taal Bangla machtig is, en in aanwezigheid van zijn advocaat, Mr. AMEYE en Mr. DE HEMPTINNE, loco MR. LURQUIN.

Betrokkene, die verklaarde van Birma/Myanmar afkomstig maar in wezen staatloos te zijn, beweert problemen te hebben omwille van zijn etnische afkomst en religieuze overtuiging (Rohingya-moslim).

Op 29 augustus 1994 zouden Birmanen van de 'MOG'-groep betrokkenes winkel hebben aangevallen, maar dankzij de tussenkomst van enkele van zijn vrienden op de vlucht zijn gedreven. Als wraak zou de 'MOG'-groep op 3 september 1994 echter betrokkenes zus, S., hebben ontvoerd. Twee dagen later zou deze verkracht en vermoord zijn teruggevonden. Nog geen jaar later, op 13 mei 1995 zouden ook betrokkenes moeder en andere zus, R., bij een legeraanval op hun dorp, zijn omgekomen; zijn vader zou reeds op 10 juli 1993, tijdens een betoging, door het leger zijn doodgeschoten. Betrokkene zelf zou achteraf nog tweemaal door het leger zijn opgepakt, zijnde op 11 mei 1996 en op 9 juli 1998. In tegenstelling tot eerstgenoemde arrestatie, waarbij hij na zeven dagen hechtenis zou zijn vrijgelaten, zou men bij laatstgenoemde zijn winkel hebben geconfisqueerd en hem met de dood hebben bedreigd indien hij de streek niet zou verlaten. Daarop zou betrokkene meteen naar Bangladesh zijn uitgeweken (10 juli 1998). Van daaruit zou hij dan op

25 juli 1998 naar België zijn gevlucht, waar hij op 16 september 1998 een asielaanvraag indiende.

Aangaande betrokkene's asielaanvraag dient er vooral op gewezen dat er ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt bij zijn verklaring Rohingya-moslim te zijn, daar hij niet in staat is (correct) te antwoorden op enkele van de meest essentiële vragen betreffende zijn vermeend geboorteland (Birma/Myanmar). Zo weet hij bijvoorbeeld niet alleen bijzonder weinig af van de staatkunde van het land (cfr. o.a. nationale vlag en hoofdstad Arakan), maar is het tevens haast ondenkbaar dat hij, als Rohingya, niet zou weten wat de begrippen 'malawi' en 'MI' juist betekenen, daar deze een wezenlijk onderdeel van het dagelijkse Rohingya-leven in Arakan uitmaken. Bovendien verklaarde betrokkene dat de lokale boeddhisten (enkel) zijn eigen, niet-Birmaanse, taal spraken, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cfr. o.a. info van de 'Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge' en van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst), nochtans blijkt dat in streken waar zowel Rohingya's als boeddhisten samenwonen de taal van laatstgenoemden, het Arakanisch Birmaans, juist diegene is waarin beide bevolkingsgroepen met elkaar communiceren.

Door dergelijke ongerijmde verklaringen komt betrokkene's vluchtrelaas, dat geheel op zijn vermeende etnische origine is gebaseerd, uiteraard in een totaal ander daglicht te staan, waardoor aan zijn verklaringen geen geloof meer kan worden gehecht. Het door betrokkene, ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, voorgelegde medische attest kan de appreciatie van zijn dossier daarbij niet veranderen, daar, ten eerste, de band tussen de erin vermelde littekens en het door betrokkene aangehaalde incident van mei 1996 niet is bewezen, en, ten tweede, uit voorgaande is gebleken dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt een Rohingya-moslim te zijn en dus ook niet, zoals in het attest vermeld, door het Birmese/Myanmarese leger te zijn mishandeld.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 9 november 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij

ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker, wat de eerste voorwaarde betreft, een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; dat hij dit middel als volgt uitwerkt :

"Doordat (de) tegenpartij in strijd met de voornoemde wetsbepalingen de asielaanvraag van (de) verzoekende partij bedrieglijk bevindt. (De eerste) tegenpartij voegt eraan toe dat zij geen ernstige en aantoonbare gronden ontwaart die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève ingeval van verwijdering van betrokkene.

Deze vaststelling is feitelijk onjuist en wordt tegengesproken door de elementen aangebracht door verzoeker.

Eerst en vooral wenst verzoeker op te merken dat hij op (de) Dienst Vreemdelingenzaken bijgestaan werd door een Indische tolk die het Bengaals niet machtig was.

Ten onrechte is (de) tegenpartij van mening dat verzoeker geen Rohingya-moslim is.

Verzoeker wenst het volgende te verklaren om aan te tonen dat hij wel degelijk een Rohingya-moslim is en om de foutieve argumentatie van (de) tegenpartij te bestrijden :

1. In tegenstelling tot wat (de eerste) tegenpartij verklaart in de tweede alinea van de bestreden beslissing heeft betrokkene nooit verklaard 'in wezen staatloos te zijn'. Hij is Myanmari. Als dusdanig hebben zij geen stemrecht, worden ze verplicht tot massale verhuizingen en verzoeker heeft inderdaad gezegd dat hij geen paspoort gekregen heeft.

Op basis daarvan heeft (de) tegenpartij blijkbaar afgeleid dat hij 'in wezen staatloos' is.

2. Op basis van een reeks vragen, als essentiële vragen bestempeld door (de) tegenpartij, oordeelt (de) tegenpartij indien het wel degelijk om een Rohingya-moslim gaat of niet. In casu heeft verzoeker blijkbaar volgens (de eerste) tegenpartij 'op enkele van de meest essentiële vragen' niet correct geantwoord.

Betreffende zijn weinige kennis van de staatkunde van het land kan verzoeker terecht opmerken dat hij geen enkele vorm van onderwijs gevolgd heeft. Hij is nooit naar school gegaan, zelfs niet naar de Madrassa (moslimschool). Hij heeft nooit enige geschiedenis- of aardrijkskundeles gevolgd.

Voor de nationale vlag was hij in staat deze vlag te tekenen gedurende het verhoor door (de eerste) tegenpartij maar heeft blijkbaar de kleuren van de vlag omgewisseld. Wat de aardrijkskunde betreft en de steden in Arakan is hij slechts in staat de omringende dorpen bij naam te noemen in een zone van ongeveer 30 km rond zijn geboortedorp.

De vragen geformuleerd door (de eerste) tegenpartij waren heel precies en verzoeker heeft inderdaad niet kunnen antwoorden op de vraag wat het begrip 'Malawi' betekent. Blijkbaar is dat een 'moeilijke' vraag want verschillende Rohingya-moslims in Brussel aan wie de vraag gesteld werd, waren niet in staat daarop te antwoorden.

De term 'MI' kent verzoeker wel (Military Intelligence). Verzoeker heeft de ondervrager niet gehoord deze twee letters uitspreken en de tolk heeft dit ook niet gevraagd aan verzoeker. Belangrijk is te weten dat deze vraag gesteld werd samen met een hele reeks andere vragen waar verzoeker wel op heeft kunnen antwoorden. Elke vraag startende met de woorden (in het Engels) : 'What is ... ? What is ...?...'. Deze vraag is blijkbaar tussen al de anderen verloren gegaan.

3. Betreffende de taal gesproken door de lokale boed(d)histen is de analyse van (de eerste)

tegenpartij volledig fout en de aangehaalde informatie door (de eerste) tegenpartij wordt in casu slecht toegepast. Het Bengalisch gesproken door een Rohingya uit Arakan is een dialect dat verschillend is van de Birmaanse taal gesproken door de boed(d)histen.

Het beste antwoord op dit slecht geformuleerd argument van (de eerste) tegenpartij is te vinden in de tekst opgesteld door R. PILETTE S. J. 'Do Muslim Rohingyas of Myanmar speak Burmese?' (R. PILETTE S. J. is vertegenwoordiger van de organisatie JESUIT REFUGEE SERVICE - EUROPE, Maurice Lietartstraat 31 bus 5 te 1150 Brussel). Daaruit blijkt dat de analyse door (de eerste) tegenpartij te algemeen is en alle nauwkeurigheid mist omdat deze analyse geen rekening houdt met de verschillende onderwijsgraden van de Rohingyas. Zo zal een Rohingya die enige scholing genoten heeft in staat zijn het Birmaans te spreken, wat de nationale taal is en de taal van het onderwijs. Een Rohingya, zelfs ongeschoold, maar die in de stad woont zal waarschijnlijk Birmaans kennen en in staat (...) zijn het een beetje te spreken. Daarentegen zal de Rohingya van het platteland of van afgelegen dorpen slechts uitzonderlijk enkele woorden van het Birmaans kennen en heel zeldzaam ze uitspreken in een mengeling van het Bengaals van de Rohingyas. Er mag sterk getwijfeld worden aan hun kennis van het Birmaans.

Op basis daarvan kan men onmogelijk afleiden dat het feit dat verzoeker geen Birmaans spreekt een bewijs is dat hij geen Rohingya uit Arakan in Myanmar is. (Verslag van R. PILETTE in bijlage gevoegd).

Besluit

Gezien de uitleg en de argumenten aangehaald als antwoord op deze drie verschillende punten, moet aanvaard worden dat verzoeker wel degelijk een (Rohingya)-moslim is en moet men een speciale attentie besteden aan het voorgelegde medische attest voor de appreciatie van zijn dossier. Zelfs indien de band tussen de vermelde littekens in het attest en (het) door verzoeker aangehaalde incident van mei 1996 niet bewezen is (ndr. : hoe zou dat kunnen?), komt dit medisch attest kracht zetten bij de verklaringen van verzoeker als Rohingya-moslim en de mishandelingen die hij ondergaan heeft.

Verzoeker kent dus wel degelijk een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.";

3.1.1. Overwegende dat, op het eerste gezicht, voornoemde schending niet dienstig kan worden aangevoerd

wanneer, zoals in voorliggend geval, niet tegelijkertijd de schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt ingeroepen, omdat het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen aan de Verdragsluitende Staten een ruime appreciatiebevoegdheid heeft gegeven, meer in het bijzonder, wat de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft; dat de Belgische wetgever van deze bevoegdheid heeft gebruik gemaakt middels artikel 52 van voornoemde wet; dat bovendien uit de beantwoording van het tweede middel volgt dat de verzoekende partij het in de huidige stand van de procedure niet aanemelijk maakt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht een bevestigende beslissing van weigering van verblijf heeft genomen; dat bijgevolg, aangezien uit deze beslissing op het eerste gezicht voortvloeit dat de verzoekende partij geen aanspraak kan maken op de hoedanigheid van vluchteling, zij niet de schending kan inroepen van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; dat bijgevolg het eerste middel niet ernstig is;

3.1.2. Overwegende dat verzoeker een tweede middel afleidt uit de schending van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"Doordat :

Eerste onderdeel :

De bestreden beslissing steunt op een onduidelijke, minstens dubbelzinnige motivering, waar zij stelt : 'uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is'.

Tweede onderdeel :

De bestreden beslissing schendt de bewijskracht van de geschreven stukken, meer bepaald het medisch attest neergelegd en bijgevoegd in het administratief dossier.

Derde onderdeel :

De bestreden beslissing motiveert geenszins waarom de verzoekende partij in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van zijn land van herkomst.

Terwijl :

Eerste onderdeel :

De rechtzoekende het recht heeft om precies te weten waarom zijn aanvraag bedrieglijk is en vreemd wordt bevonden aan de criteria van de Conventie van Genève. Een loutere verwijzing naar 'wat voorafgaat' is veel te vaag en is geen behoorlijke motivering zoals wordt opgelegd in (de door) dit middel aangehaalde wettelijke bepaling en dat tevens de motivering dat 'in elk geval, de Commissaris-generaal geen ernstige en aantoonbare gronden (ontwaart) die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève ingeval van verwijdering van betrokkene' in casu een foute beoordeling is.

Dit blijkt inderdaad uit alle elementen aangehaald door verzoeker onder het eerste middel waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker wel degelijk een Rohingya-moslim is.

Tweede onderdeel :

Gezien men moet aannemen dat verzoeker een Rohingya-moslim is komt het geneeskundig attest kracht zetten bij het relaas van verzoeker.

Derde onderdeel :

(De verzoekende) partij heeft eveneens het recht om te weten waarom de Commissaris-generaal meent dat hij naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid, niettegenstaande zijn verklaring dat zijn leven of zijn fysieke integriteit er in gevaar verkeert zoals blijkt uit de neergelegde stukken. Verzoeker legt inderdaad een dossier neer met een tiental rapporten waar de systematische vervolging tegen de Rohingya-moslims uit Arakan beschreven wordt sedert 1991 tot 1999.

Ook in deze schendt de bestreden beslissing de in dit middel aangehaalde wettelijke bepaling.";

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verklaringen van verzoeker uiteenzet die laatstgenoemde heeft afgelegd tijdens het verhoor naar aanleiding van zijn dringend beroep; dat voorts de Commissaris-generaal de motieven weergeeft waarop hij zijn bevestigende beslissing steunt; dat deze motieven als volgt luiden :

"Aangaande betrokkenes asielaanvraag dient er vooral op gewezen dat er ernstige bedenkingen kunnen worden gemaakt bij zijn verklaring Rohingya-moslim te zijn, daar hij niet in staat is (correct) te antwoorden op enkele van de meest essentiële vragen betreffende zijn vermeend geboorteland (Birma/Myanmar). Zo weet hij bijvoorbeeld niet alleen bijzonder weinig af van de staatkunde van het land (cfr. o.a. nationale vlag en hoofdstad Arakan), maar is het tevens haast ondenkbaar dat hij, als Rohingya, niet zou weten wat de begrippen 'malawi' en 'MI' juist betekenen, daar deze een wezenlijk onderdeel van het dagelijkse Rohingya-leven in Arakan uitmaken. Bovendien verklaarde betrokkene dat de lokale boeddhisten (enkel) zijn eigen, niet-Birmaanse, taal spraken, terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cfr. o.a. info van de 'Bundesamt für die Anerkennung ausländischer Flüchtlinge' en van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst), nochtans blijkt dat in streken waar zowel Rohingya's als boeddhisten samenwonen de taal van laatstgenoemden, het Arakanisch Birmaans, juist diegene is waarin beide bevolkingsgroepen met elkaar communiceren.

Door dergelijke ongerijmde verklaringen komt betrokkenes vluchtrelaas, dat geheel op zijn vermeende etnische origine is gebaseerd, uiteraard in een totaal ander daglicht te staan, waardoor aan zijn verklaringen geen geloof meer kan worden gehecht. Het door betrokkene, ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, voorgelegde medische attest kan de appreciatie van zijn dossier daarbij niet veranderen, daar, ten eerste, de band tussen de erin vermelde littekens en het door betrokkene aangehaalde incident van mei 1996 niet is bewezen, en, ten tweede, uit voorgaande is gebleken dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt een Rohingya-moslim te zijn en dus ook niet, zoals in het attest vermeld, door het Birme- se/Myanmarese leger te zijn mishandeld.";

Overwegende dat uit de samenlezing van de stukken van het administratief dossier en uit de bevestigende beslissing blijkt dat de erin opgenomen motieven steun vinden in het administratief dossier; dat verzoeker de vaststellingen van de Commissaris-generaal niet lijkt te betwisten;

Overwegende dat de rapporten van algemene aard, waarop verzoeker zich beroept, geen afbreuk doen aan de vaststellingen van de Commissaris-generaal; dat

verzoeker de inhoud van voornoemde rapporten niet betreft op zijn persoonlijke situatie; dat hij geen concrete gegevens aanbrengt omtrent de persoonlijke problemen die hem zouden beletten om naar zijn land van herkomst terug te keren; dat wat het voorgelegde medisch attest van 10 mei 1999 betreft, het op het eerste gezicht geen uitsluitel geeft over de oorsprong van de littekens die er in worden vermeld; dat het bijgevolg niet onredelijk lijkt dat in de bestreden beslissing wordt overwogen dat voormeld medisch attest geen afbreuk doet aan de overige motieven opgenomen in voornoemde beslissing;

Overwegende dat de bestreden beslissing op het eerste gezicht lijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat de motivering de beslissing kan dragen en bijgevolg afdoende, pertinent en deugdelijk lijkt; dat bovendien uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker alle kansen heeft gekregen om zijn verhaal als kandidaat-vluchteling op exhaustieve wijze uiteen te zetten tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal; dat dit wordt bevestigd door de gedetailleerde nota's die tijdens het verhoor werden genomen door de interviewer;

Overwegende dat artikel 149 van de Grondwet niet dienstig kan worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing die een administratieve beslissing is;

Overwegende dat het tweede middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat

deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing
a f t e w i j z e n ,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.